

Voorzitter

De heer **Rouvoet** (ChristenUnie): Ik ben helaas niet in de gelegenheid om aan de tweede termijn deel te nemen. Ik was van plan om daarin op te merken dat ik de argumenten van de ministers goed heb gehoord en dat wij die zorgvuldig zullen wegen. Ik heb de positie van mijn fractie in eerste termijn redelijk duidelijk gemaakt. De verschilpunten lijken mij kristalhelder.

De heer **Dittrich** (D66): Voorzitter. Ook ik heb een agendaprobleem. Straks begint een ander overleg waar ik bij moet zijn, maar ik wil wel meedoen aan de tweede termijn. Is het mogelijk om deze nu aansluitend te houden?

De **voorzitter**: Als de woordvoerders mij kunnen garanderen dat die om 13.30 uur is afgerond, wil ik daar wel mee akkoord gaan. Anders wordt het te laat.

De heer **Algra** (CDA): Ik heb behoefte aan een korte schorsing. Ik heb er geen bezwaar tegen om de tweede termijn op een ander tijdstip te houden.

De heer **Van Schijndel** (VVD): Ik steun het voorstel van de heer Dittrich.

De **voorzitter**: Ik vind dat wij de zaak niet moeten forceren. Als leden behoefte hebben om zich voor te bereiden op de tweede termijn, wil ik daar gelegenheid voor geven. Het is ook een logisch moment om te schorsen voor de lunch, met excuses aan de heer Dittrich.

De algemene beraadslaging wordt geschorst.

De vergadering wordt van 12.53 uur tot 13.45 uur geschorst.

De **voorzitter**: De ingekomen stukken staan op een lijst die op de tafel van de griffier ter inzage ligt. Op die lijst heb ik voorstellen gedaan over de wijze van behandeling. Als aan het einde van de vergadering daartegen geen bezwaren zijn ingekomen, neem ik aan dat de Kamer zich met de voorstellen heeft verenigd.

Regeling van werkzaamheden

De **voorzitter**: Ik stel voor, toe te voegen aan de agenda van volgende week:

- het wetsvoorstel Vaststelling van een nieuwe Geneesmiddelenwet (29359);
- het wetsvoorstel Wijziging van Hoofdstuk III van de Wet op de Geneesmiddelenvoorziening en van afdeling 5 van titel 7 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek (28494);
- Implementatiewet EG-richtlijn projectgebonden Kyoto-mechanismen (30247).

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Het woord is aan de heer Hessels.

De heer **Hessels** (CDA): Voorzitter. Ik verzoek u om het verslag van het vorige week gehouden algemeen overleg over de MEP-regeling voor warmtekrachtkoppeling aan de plenaire agenda toe te voegen.

De **voorzitter**: Ik stel voor, aan dit verzoek te voldoen en het verslag van het algemeen overleg toe te voegen aan de agenda van volgende week.

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Het woord is aan mevrouw Bibi de Vries.

Mevrouw **Bibi de Vries** (VVD): Voorzitter. Wij hebben gisteren een algemeen overleg gehad over de loonstrookjes. Mevrouw Smits zou namens de commissie hier vragen of het verslag van dat algemeen overleg op de agenda mocht. Omdat zij er niet is, vraag ik dat, ook al ben ik geen voorzitter van de commissie voor SZW.

De **voorzitter**: Ik stel voor, aan het verzoek te voldoen en het verslag van het algemeen overleg toe te voegen aan de agenda van volgende week.

Daartoe wordt besloten.

Aan de orde is de voortzetting van de behandeling van:
- **het wetsvoorstel Wijziging van de Politiewet 1993 in verband met het versterken van de bevoegdheden op rijksniveau ten aanzien van de politie, alsmede de opheffing van de Raad voor het Korps landelijke politiediensten (29704).**

De algemene beraadslaging wordt hervat.

De heer **Dittrich** (D66): Voorzitter. Ik dank mijn collega's voor het feit dat ik als eerste het woord mag voeren. Ik heb straks een ander overleg, maar ik vind het belangrijk om in tweede termijn te spreken. Ik eindigde mijn eerste termijn immers met de opmerking dat ik het antwoord van beide ministers nodig had om de fractie een goed advies te geven. Ik moet zeggen dat het antwoord van beide ministers inhoudelijk overtuigend was. In eerste termijn heb ik gezegd dat dit wetsvoorstel een minimumpakket is. Als je "ja" zegt tegen dit wetsvoorstel, zeg je nog geen "ja" tegen een nationale politie. Dat is volmondig door beide ministers naar voren gebracht.

De kern van de discussie heeft betrekking op de horizontale bevoegdheden die de ministers willen hebben om, als puntje bij paaltje komt, uiteindelijk tegen korpsbeheerders te kunnen zeggen: zo moet het en zo willen wij het qua landelijke prioriteitsstelling. Daar is een hele discussie over geweest, waarbij ik uitgebreid heb geïnterrupteerd. De uitkomst daarvan is voor mijn fractie overtuigend. Allereerst heeft minister Remkes herhaald dat lokale veiligheidszorg een landelijke prioriteit is. Ten tweede is natuurlijk altijd parlementaire controle mogelijk als tussen de ministers en korpsbeheerders ooit een conflict ontstaat over de invulling van landelijke prioriteiten en als de ministers dan een knoop doorhakken. Misschien blijft het theorie, maar dan zou het mogelijk zijn dat de Kamer via een motie aandringt op een wijziging van het beleid. Dat geeft mijn fractie in ieder geval de geruststelling dat wij hier zelf weer aan de knoppen zitten als er dingen gebeuren die volgens ons niet kloppen en als dat ook blijkt bij korpsbeheerders.